

Szerkesztőség:

I-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a nirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Ipar fejlesztésünkről.

(T.) Divatos dolog mostanában hang-
zatos frázisokkal traktálni a közönséget, hogy
ezért nincs magyar ipar, azért nincs ma-
gyar ipar, a megokolás azonban mindég
politikai vonatkozás, mindég a körül czirkul-
lál, hogy nem lehet teremteni Ausztriától;
nem lehet a közös vámterület miatt; nem
engedik az osztrák érdekek, sőt nem en-
gedik saját agrár érdekeink stb. stb.

Olyasmiket is hallunk, hogy nem lehet
ipart teremteni itt, mert hisz mi magunk
sem pártoljuk, vagy pártolnánk azt az eped-
ve várt magyar ipart, amely hivatva lenne
ezt az országot, ennek az országnak a né-
pét az elszegényedés szorongó érzetéből
egy erőteljes mozdulattal kirántani.

Hát én édes magyar népem, ki fog-
lalkozik itt ebben az országban a magyar
ipar megteremtésével olyan — az egész
kérdést átölelő — nagy intizivitással, hogy
hamarosan, minden előkészület, szakképzés,
oktatás nélkül, ugyszólván egy csapásra ma-
gyar ipart teremtsünk? Hol vannak azok az
előfeltételek, a melyek biztosítanak a nagy

export ipar tényezőit, a gyárakat, csak fel-
állításába fektetett erkölcsi és anyagi tőkét-
ket? Hol az a szakoktatás, a mely ily in-
tézmenyekhez a megfelelő munka erőt, úgy
képzettség, mint olesóság tekintetében, szol-
gáltatni hivatva van?

Hát én édes, kényes, magyar népem,
mondhatni — sehol.

Ne tessék félre érteni, nem akarom a
meglévő néhány gyár elég magas színvo-
nalon álló produktumait kisebbiteni, annál
kevésbé, mert hiszen nagy elismerés il-
leti meg ama gyárak tulajdonosait, hogy
meg tudnak és bírnak küzdeni a hazai cse-
kély pártolással, de ők még sem vindikál-
hatják maguknak azt, hogy hivatva lenné-
nek a nemzet összes igényeit kielégíteni,
úgy qualitás, mint quantitás, valamint a
szükségletek tekintetében.

Hol tehát a hiba? Nem nehéz rá mu-
tatni.

Ebben az országban semmi sincs úgy
elhanyagolva, mint az elemi oktatás ügye.

Hogy lehessen analfabetákból ügyes
gyors fellogású iparosokat, gyári munkáso-
kat nevelni? Ezek nélkül pedig hogy kép-

zelhető el olyan ipar fejlesztés, mely föl-
tétlenül megkövetelheti oly pártolást, mely ké-
pes kizárni minden más náczió betolako-
dását?

Hát én édes, kényes, nyakas magyar
népem, — sehogy.

De gyerünk csak tovább.

Mostanában a kereskedelmi minisztéri-
um felfogta egy kevésbé az ipari iskolák
ügyét, egyik szigorú rendelet a másikat éri,
hogy az iparos tanoncok megfelelő
oktatásban részesíttessék, az iskolák-
ból soha el ne maradjanak, az ez ellen
vétők szigorúan büntetessenek stb. De hát
milyen anyag az az ipariskolai növendék?
Úri ember dehogy adná a fiát iparosnak,
arról ne is beszéljünk; inkább ott sanyar-
gattatja a felsőbb iskolákban, hogy valami
uton módon felvihesse valami 5-600 frtos
hivatali állásra, a más lábkapczájaként.

Még az iparosnak is derogál már, hogy
a fia iparos legyen, a „különb légy mint
apád“-féle — különben nem épen helyte-
len sistema okából, az is inkább irnoki, dij-
noki állásra spekulál s ha eléri, holtig nyomo-
rog belőle, szintén mint a más lábkapczája.

TÁROZA.

A LENGYEL.

Irta: Kemechey Jenő.

(A napokban elhunyt kitünő író hagyatéka.)

— Egy új alak!

Az asszonyok reggeli öltönyükben, leeresztett
hajjal, összedugták fejüket s úgy suttogtak az új
alakról, a ki a köszvényes öreg urak s halvány
arézú, meg-megbiczező ifjak közül kivált min-
denképpen. Csinos szál ember. Elegáns megjele-
nésű, erővel teljes és egészséges. Csupán a sze-
meiben lobog valami tétveg láng s a kezeivel
tesz néha szokatlan, reszkető mozdulatot, a mit
a test feszített idegessége jelöl szokás betudni.

— Ugyan mi kurája lehet? — kérdi az
egyik, igen parányi, de a stájer hidegvízgyógyin-
tetet vendégeinek legeleverebb asszonykija.

— Kétségtelenül bedörzsölést kap és kne-
ippol.

— Dehogy. Paeskolják és stuhl-tust kap.
Csak a fin de siecse betege: ideges.

Három asszony nem tudott megegyezé-
re jumi ama kérdés fölött: minémü kurát is kap
voltaképpen az új alak, a ki fölöttébb kezdte
éreaekelni az egyhangú életbe s a köszvényes,
csuzos öreg urak lamentációiba beleunt asszony-
kakat.

A barna s nagyon parányi asszony ezt az
indítványt tette:

— Kérdezzük meg.

Ebben a pillanatban ahhoz, a már koránt-
sem szokatlan ismerkedési módhoz folyamodott,
hogy a lecsukott sárgacsíkos napernyőjét épp

akkor és úgy nyitotta ki, hogy az új alak egyszerre
alája került.

A kölcsönös pardonok után megtörtént az is-
merkedés.

Kazimir Wiskindiewitz a neve és „Gutbesitzer
aus Krakau“. Tehát lengyel. Europa gyászfétyolos
csöndes borongásba, honfűi fájdalomba merült,
legérdekesebb nemzetének a tagja.

Ez okul szolgált a három magyar asszony-
nak, akik ketteje különben is özvegy volt, hogy az
új alakot hamarosan hozzácsatolják a gárdá-
jukhoz.

Pár nap alatt a tétveg láng kialudt a Wis-
kindiewitz Kazimir szeméből, a melyekben a
csöndes reménykedésnek derűje terült el. Ideges,
reszkető gesztusai is elmaradtak.

Boldogan sétált az asszonyokkal. Könnyen
kötött ismeretségeket. Vállalkozott minden kirán-
dulásra. Behízelt baritonhangjával szívesen kísérte
a babalányok akadozó zongorajátékát is; és az
összes női asztaltársait elhalmozta virággal.

Kéjes örömmel szaladozott kora najjalonkint
a harmatos főben. Kneippolt rendületlenül s estére
váló délutanonkint tanulta szorgalmasan a lawn-
tennist. Nem tudta még eléggé nyugodtan kezelni
a hurok ütőt; de egy-egy magasan adott lapdával
már megkísérelte a hegyes szögű, angolos visz-
szautást.

Egy hétre már valami pajzán, gyermekesen
bohóckodó öröm tört ki belőle.

— Ez az ember sokat feledett, mert —
jegyezte meg egy tapasztalt öreg úr — 33-35
éves uriember nem tobzódik így a suhancz örö-
mökben, ha szenvedéssel teli szomorúságok nem
állanak a háta mögött.

Az új alak pedig tobzódott tovább az örö-
mökben. Kitünő, jó kedve, habzó, derűs lelkelete
fölvidította az egész fűrdőt. Az orvos hálásan
szorongatta kezeit; és a szakácsnő istenítette,

mert a mióta a Wiskindiewitz jó kedve ragadóssá
lett, semmi panasz a konyhára.

Az erdőkből, a moha nélkül való fenyők
alól, vidám zibongás, kacaj, taps, szaladozás
zaja hangzott le a „Cursalonhoz“ Wiskindiewitz
fölfedezett egy új forrást, egy kihajló sziklarom
tövében, a melynek vize egy boroka-bozóttal fűdött,
hamarosan meg sem ismerhető mélyedésbe zu-
hogott le.

Mikor a bokrot eltávoították és az új alak
lekiáltott a mélységbe: nyolczszoros viszhang vála-
szolt vissza csodálatosan zörgő hangon. Az ass-
zonyi énekszót és kacajt úgy kiforgatá eredeti
mivoltából a mélység visszaverése, hogy csupa
mulatság volt hallgatni.

Ezt a forrást azután a fűrdőtulajdonos elne-
vezte „Kazimir-Guelle“-nek, ami nagy kitüntetés
számba veendő.

II.

Wiskindiewitz Kazimir az alkonyati órákban
együtt sétált az egyik özvegy asszonykával a völgybe
süppedt, rablóvár romjai felé.

A kis özvegyből, a kinek élénksége idáig
határt nem ismert, fölöttébb komoly asszony vált
ez idő alatt. Szótlanul szaporántos lépdelt Kazimir
mellett, aki lehajolt hozzá és úgy dudogtatott neki
valamely ismeretlen dallamú, bájos kis lengyel
románczot, a megnyilatkozott első szerelemről, a
mely nem éget, nem lángol, de pernyét, üszköt
sem dob a levegőbe, hanem melengető, szelid
fényvel sugározza be az egész életet.

A romantikus idők mohos omladéka alatt
gyöngéden megfogta a kicsi asszony kezét és úgy
beszelt hozzá őszinte, igaz érzéssel:

— Hát ennek a váromladéknak az a meséje,
hogy egy vad martalócznak, a ki nem kimélt sen-
kit, semmit, a kinek utját vér és üszök jelölte,
egy alkalommal utjába akadt egy olyan szöke
Gretchen, a minő a Faust-diák lelkét babonázta

A földműves hasonlókép gondolkozik, ha némi tehetséget ki tud nézni a fiából, szintén hivatalnokot szeretne belőle faragtatni; egyébként ha a gyermek ép, erős szervezetű — czuczilista finomsággal földműves, egyenes, józan kifejezéssel napszámos, béres, kukás, fejős, sommás stb. marad.

Ha pedig satnya a gyerek, akkor — parasztikus felfogás szerint — jó lesz mester embernek.

Mindazon osztályokból tehát, melyekből jó iparosokat lehetne nevelni, — a kiválóbb anyag mindenre inkább hajlandó, csak iparra nem.

Hogy lehessen tehát ily körülmények között — versenyképes magyar ipart egy csapásra teremteni?

Hát én édes, kényes, nyakas magyar népem — b a j o s a n.

Fordítson az állam, a kormány nagyobb gondot az elemi oktatásra, adja meg mind ama anyagi kellekeket, melyek ahhoz szükségesek; szellemi tekintetekben, a népnevelői magas fokú képzettségben nincs hiány; ha ebből a szempontból szánva lesz a helyzet, ha meg bírjuk szüntetni az iskolák tulzsufaltságát, ha tanítóink anyagi helyzetét megtudjuk könnyíteni, nyerhetünk az ipar szakoktatásra megfelelő emberi anyagot, akkor teremthetünk magyar ipart. Addig azonban ilyesminek a hangoztatása — frázis.

A kilátásban levő patikai alakulások e tekintetben is kell hogy eltöltsenek bennünket szép reményekkel, melyeknek meg kell valósulniuk.

No aztán szakítanunk kell azzal az ősi, hagyományos felfogással, hogy az ipart, mint nemzeti nagy létünk egyik hatalmas emeltyűjét lennézzük.

Adjuk a fiainkat ipari pályá-

ra és neveljünk intelligens jó iparosokat, aztán nem lesz okunk panaszra.

A „Pestmegyei abonyi takarékpénztár” közgyűlése.

A „Pestmegyei abonyi takarékpénztár” 1905. jan. 29-én tartotta Gaál Gyula elnöklete alatt 35. évi rendes közgyűlését. A jegyzőkönyv vezetésére Véli Miksa, annak hitelesítésére Karizs János és Szombathy János kéreltek fel.

Elnök megnyitván a gyűlést, konstatálta a határozatképességet, azután felolvastatott az igazgatósági jelentés, melyből kitűnt, hogy az 1904. évi nyereség egyenleg 22.668 kor. 23 fil., melynek felosztására nézve határozott, hogy:

1. A tartalék tőkéhez csatoltatik	2204 kor. 74 fil.
2. Igazgatóság és felügyelő-bizottság tiszteletdíjára fordítatik	3527 „ 58 „
3. Jutalékokra	540 „ — „
4. Jótékonyezéltre	270 „ — „
5. Osztalékra, mit az előző évben részvényenként 20 kor.	16000 „ — „
6. Átvétel a jövő évre	125 „ 91 „

Összesen: 22668 kor. 91 fil.

(A 35. sz. szelvények beváltását m. hó 30-án megkezdték.)

Miután a felügyelő-bizottsági jelentés is felolvastatott, a közgyűlés úgy az igazgatóság, mint a felügyelő-bizottság részére az 1904. évre nézve a felmentvényt megadta.

Azután az alapszabályok 17. §-a módosított a következőképen: „A betételek kamatozása a betételt követő napon kezdődik és a kivételt megelőző napon végződik, tekintettel az alapszabályok 22. §-ára. A hónapok 30 nappal számítatnak.” (Ezen fontos intézkedés 1905. febr. 1-én már életbe is léptetett.)

Végül az elhunyt Antos Béla felügyelő-bizottsági tag helyére egyhangú szavazattal Kostyán József választott meg.

A tanítók és a tüdőveszedelem.

Irta: Lukács György.

Hazafias magyar szívvel hívom hazánk tani-

kok mellett, ébren álmódzott a jövődőről, az új életnek reá szakadó boldogságáról.

Nem fog emlékezni a multjáról semmire. A mai naptól fogva kezd élni s viszi majd az aszszonykat a természet szüz ölére, a rengetegbe, a hol csak ők lesznek és a boldogság. Megpróbálta megrajzolni emlékből a parányi asszony arcát, mosolyját s megkísérteni a jövődőről élet tervét.

Ennél a pontnál a gondolatra jutott, hogy a tervszerűség a boldogságban misem ér. Sem az apró gyöngédségek, sem a meglepetés szerű örömeikkel nem ér föl az előkészítésnek beváló sikere.

Nincsen nagyobb bölcsesség, mint hagyni mindent a természetre. A kő, a víz, a virág, a level, a völgy és meredekség, a selyemfűvű rét és a kopasz sziklaesücs, a bogarak s az éneklő madárvilág, a szürkület s a borongás, a levegő és a napsugárzás: ezek az igaz tények, ezek a boldogságot nyújtók.

És amint ebbe a keretbe beállította a maga szép asszonykáját, idáig soha nem érzett üdvösség szállott a szívére. Kinyújtózott, szeméit behunyta s várta, hogy leereszkedik hozzája a csillag világos ég.

Egyszer csak hirtelen, megrémülten, az idegesség összeborzongásával fölugrott s elkiáltotta magát:

Lehetetlen! Ez az ő ruhájának, ez az ő csipkéjének heliotrop-illata. Más senki nem használja ezt a bódító illatot, ebben az ingerlő, érzéket föllázító összetételben. Ez ő, az én feleségem.

És elkezdett magában beszélgetni s a kis szobáskát vállakozóan rövid és elnyújtott, megmegrökkanó léptekkel mérte végig.

Az ablakhoz futott, gyorsan becsukta. A heliotrop-illat azonban ott maradt, ott terjengett a szobában. Erőszakosan szakgatta föl az ablako-

tóságát egy nemzetsorvasztó kór ellen.

Segítsék az elnökletem alatt álló József Főherceg Szanatorium Egyesületet a tüdővész elleni küzdelemben.

Minden, még oly kevés fáradozás a humanizmusért égbeszálló ima. Mert a harangszónál, szolozsmánál is szebb imádság az emberi jótett.

Olyan jótetre hívom a magyar tanítótságot, mely rendjüknek szolgál. Ismeretes, hogy a tüdővész épen a tanítói karból szedi legjobban áldozatait. Mennyi derék népnevelő martirja hivatásának: az iskola porában, romlott levegőjében, hivatása közben befészkelte magát tüdőjébe a kór s ha idején nem jut szanatoriumi kezelés alá, — elpusztul.

A József Főherceg Szanatoriumi Egyesület tavasszal fölépíti első népszanatoriumát s ebben a magyar tanítótságnak ágyalapítványt ajánlok föl a Tanítók Országos Bizottságának gondozása alá, ha most az alaptőke egyrészének megszerzésében támogatnak. A támogatás módjával utalok arra a levélre, melyet az ország minden egyes tanítójához intézek: kérem föl hívásomat jelentő-ége szerint teljes figyelembe venni és hazafias áldozattal, készséggel, szeretettel fogadni. Nem direkt támogatást, hanem erkölcsi segítséget kérek. Azt kérem levelemben, hogy a jótékonyezélt sorsjátékot, melynek minden fillérje az alapot gyarapítja, — a könnyen megszerezhető pártoló résztvevők összegyűjtésével gyarapítani sziveskedjenek.

Hetven-hetvenöt ezer ember pusztul el hazánkban évente tüdőveszben. A tüdővész pusztítása az összes elhalalozások egy nyolczad részét teszi ki. A tüdővész egymaga kétszer annyi életet ragad el évente, mint az összes fertőző betegségek együttvéve. Az áldozatok átlag hat-nyolcz éven át színlődnek, a míg megváltja szenvedésüktől a halál. Állandóan félmillió embernek egyharmada teljesen munkaképtelen, kétharmada nagyon korlátolt munkabírással rendelkezik. Mily sok könny, bánat okozója? Milliókban mennyi veszteség! Szülők keserve, hitvesek zokogása, elárvult gyermekek kétségbeesése, óh! semmi sem oly szívrepesztő, mint a nagy tragédia, melyet a tüdőbetegség idéz elő.

Szabad-e közönnnyel túrnunk, hogy azt a kevés magyart is meglizedelje a kór, hiszen az orvosi tudomány fényes példákkal mutatja ki, hogy igen nagy százalékát meg lehet a tüdőbetegnek gyógyítani: ha kellő időben szanatoriumi kezelés alá juttatjuk.

Ezt akarja a József Főherceg Szanatorium Egyesület.

Ezt akarja a magyar tanítótságot közreműködésével.

Nem kér ellenszolgálat nélkül; a tavasszal

kat s egy fölkapott törülközővel elkezdett hadonászni: hátha ez kiviszi ezt az átkozott illatot.

Belefáradt, ledült a kanapéra és zsebkezdőjével eltakarta arcát. Még mindig érezte a heliotrop intenzív illatát. Felugrott, a zsebkezdőt rongyokba tépten kidobta az ablakon és egy tisztát vett elő.

Ez nem lehet az én feleségem. Hiszen tudom, emlékezem rája: a saját kezemmel öltem meg. Hanem ez az illat, ez reá vall. Emlékeznem kell, hasztalanul védekezem a fejembe, szívémben, vérembe toladó emlékek ellen.

Fölszaggatta újból az ablakokat. Hadd jöjjön be a friss légáramlat.

Kitekintett a csillagos éjszakába. A vitlak ablakai még kivétel nélkül fényesek voltak. A mint az ablakra kikönyököltlen lehajította a fejét: a földszinti lakásból felpárolgó heliotrop illata egyszerre megtelítette az egész valóját.

Visszatántorgott a szoba közepére. Belátta, hogy sem a heliotrop, sem a fölszakított emlékei ellen nem lehet védekezni.

Az illat terjengett s az emlékei az egész tragikus multját kidomborították.

Menekülnie kellett a zsarnok hatalom elől.

Mint egy üzőtt vad, futott országról-országra. Egyszer megállította egy édes illat s felé fordult egy bájos arc. Olyan volt, mint egy júniusi hajnal: fényes, ragyogó és üde. Reá mosolygott. Rabja lett a szeméinek, a csókjainak, a ruháinak, csipkéinek s különösen a kábitó heliotropjának. Tudta, hogy rossz leány volt. Mindegy. Elvette. Alázatos szolgálója lett, a ki térdeit csókolgatta. Tizenhétéves hugának is futnia kellett Lengyelhonból utánna. Hozzá menekült.

És Ő, a feleségem, óh, fertelem, saját gonosz kezeivel vezette az erkölcsi halál meredélyére a hugomat — suttogta, — s hogy valamiképp vissza

Mélázó, csöndes estvére vált az alkonyat.

Zene után még néhány negyedóraig sétálgatott a fürdőközönseg a holdvilágtól besugárzott parkban.

A szél elült. Enyhületet nyújtó levegőből kiért a fenyők, a vadvirágok illata. Gyöngye szellő teregette, dédelgette suhanó szárnyveréssel a természet illatát.

A pavillonok ablakai sorra kinyitak s felhuzták a zöld zsálokukat.

Kazimir barátunk is hazatért s nyitott abla-

épülő alföldi szanatoriumban egy állandó ingyenes hely áll rendelkezésre azoknak a tanítóknak és családjaik tagjainak, a kiket a kór megáradott. És minden ezután épülő szanatoriumban melynek építésére az alapszabályok köteleznek: egy-egy ügy alapítványt létesítünk.

Országos nemzetsorvasztó kör ellen küzdve, a magyar tanítóság a maga testületi érdekeit mozdítja elő, midőn nem is oly nehéz társadalmi munkával egy-két koronás hozzájárulásra hívja a községében a tehetősebbeket.

Áldjon meg az Isten minden népnevelőt, ki fölhívásomat szívébe fogadja, czélunk iránt lelkesül és tanácsával, munkájával gyámolít!

MI UJSÁG?

— **Az „Abonyi Lajos”** szobor-bizottság szerdán ülést tartott. Ft. Léva Mihály elnök előterjesztette Jankovics szobrász értesítését, mely szerint a szobor agyag mintája készen áll s kéri annak átvételét, illetve megbírást, hogy az öntéshez haladhat-e hozzáfoghassanak. Elnök bejelentette, hogy a mintázat kitűnő élethűséggel ábrázolja nagynevű írónk alakját, mindazonáltal kéri, hogy egy bizottság tekintse meg s mondja végleges véleményét. Az ülés elnököt, Lukács Gyulát és Véli Miksa jegyzőt kérte föl a szobor megtekintésére, kikhez Pintér Gyula is csatlakozott s akik holnap fognak a czéltől Budapestre felutazni. Temesközy bizottsági tag az előjárásához intézendő kérvény beadását sürgette a szobor helyének átengedése s az alapzat elkészítése iránt, mire az elnök kijelentette, hogy azt már másfél hónapja beadták az előjárásához, de még ez ideig intézkedés nem történt. (Ejnye, ejnye!)

— **Egyleti közgyűlés.** Az abonyi általános temetkezési egylet ma délután 3 órakor tartja alakuló közgyűlését az anyakönyvi hivatal nagyszobájában, a melyen tisztikarát fogja megválasztani s az egylet funkcióit megindítani. Az egylet alapítókéje ma már mintegy 1000 koronára szaporodott föl a tömeges beiratkozás folytán, ami igen szép eredmény és biztossítja az egylet ekszisztenciáját, valamint tagjai javára szolgáló törekvésének sikeres előmozdítását.

— **Megbízás.** Az anyakönyvi felügyelettel, január 11-től kezdődőleg vármegyénk alispátja bízott meg a belügyminiszter által, a míg az új anyakönyvi törvény életbe nem lép.

— **Pestvármegye közigazgatási**

ne zuhanjon, maga taszította bele. És tudott ezen kacagni! Becsületes ember nem tehetett mást, minthogy a nevén ejtett gyalázat megbosszulására gondolt. De ő elkábitott az illatos hajával, forró esőkaival. És én vártam, vártam a bosszúval tehetetlenül, gyáván, a míg a gyalázatot reám, magára is nem terítette. Lerogyott a kanapéra s igyekezett másra gondolni. De lehetetlen volt nem látnia azt a pezsgős üveget, a melylyel fölgylant lángoló dühében feleségét halántékon ütötte.

Az asszony meghalt. Az esküdtsek Kazimirt fölmentette. De mi haszna, ha a véres kép elől nem tud menekülni: ha még itt, az erdők mentén, a fenyők természetes, nehéz illatába is bele párolog az a kábító szag, a melymiatt asszonyt ölt.

Idegesség urrá lett fölötte. Hatalmába kerítette. Lerohant a lépcsőkön azzal a vad elhatározással, hogy esetleg erőszakoskodni is fog, betört abba a szobába, melyből a heliotrop-illat terjengett.

Ki volt kelve önmagából, lángzó tűz lobogott szárazra égett szemében, mikor bedőlt a szobába, Emmának, annak a komolylyá lett vig asszonykának szobájába, a kivel ma kísérelte összekötni sorsát örökre.

Valósággal elbődült, mint egy szíven *talált vad.

Egy pillanatra megfordult, hogy elmegy. De már nem volt úr fölötte a józan ész.

Odaugrott a toalett asztalkához, fölkapta az illatszerez üveget: s neki feszült erővel csapta ki az ablakon.

Az üveg azonban megakadt, szét pattant az ablakban s az intenzív heliotrop szelocsesant a szobában.

Wiskindewitz két kézzel kapott a halántékához és úgy támolygott ki a lépcsőkig, a hol elzuhant.

IV.

A fürdő segédorvosa másnap elkísérte Kazimír barátunkat egy olyan gyógyítóintézetbe, a hol kenyszer-zubbonyt adtak raja.

bizottsága február 9 én délelőtt 10 órakor a megyeháza dísztermében tartja legközelebbi havi ülését.

— **1650—243.** Ez a két szám ügy jön össze, hogy az előjáróság vállalkozókat keresett a Richter-felé házból még meglévő rész lebontására. Adtak be ajánlatot: Somodi István 1650 kor.-ért, id. Mészáros Sándor 1020 kor., Nagy István 869 kor., Patonai Mihály 568 kor., Oroszi János 270 kor. és végül Molnár István nádkötő, hogy ő a legelőbb ajánlatból 10%-ot leenged s így ő 243 koronáért vállalkozott volna. Ez érdekes ajánlatok fölött a bíró akként döntött, hogy Patonai Mihálynak adta a munkálatokat 568 kor.-ért.

— **Öngyilkosság.** Dobozi András szőlőbeli lakos csütörtök este a tornác gerendájára felakasztotta magát, mire a családtagok hazajöttek, meghalt. Hogy az idős embert mi vitte végzetes tetteire, nem tudni.

— **A kocsériak fuvardíja.** A „Budapesti Hírlap”-ból olvassuk ezt a kis epizódot: Az abonyi kerületben egyhangulag választották meg Gulner Gyulát. Az egész kerület bizonyos volt benne, hogy a választás egyhangú lesz, s ezért a falvakból csak nagyon kevés választó ment be szavazni Abonyba. Kocsér község 278 szavazója közül mindössze csak hatan hajtottak be Abonyba, hogy ha már nem is lesz választás, hogy legalább ők is segítsenek Gulnert képviselőnek kikiáltani. Ő nagy utat tettek meg, — Kocsér jó 25 kilométernyire van Abonytól, Nagykőrös szomszédságában, s kérés nélkül is megkapták a törvényes fuvardíjat, összesen nyolcvan koronát. Ez szép pénz szegény embernek, — de hazafelé menet igen nyugtalanította a kocsériakat. A ki a 48-ra szavaz, az csak nem fogadhat el pénzt, ha még oly törvényes is az a pénz; az egész uton ezt vitatták, s mire haza értek, abban állapodtak meg, hogy a 80 koronához még hozzátesznek 20 koronát, s átadják a papnak alapítvány gyanánt; az alapítvány kamatait leányok kapják, a kiket arra fognak buzdítani, hogy jó érzésű fiakkal neveljenek a hazának. A hat kocséri polgár: Rusvai István bíró, Demeter Bertalan, Bator Joachim, Demeter Mihály és Bator Emánuel.

— **A sorozás elhalasztása.** A hoavédelmi miniszter rendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, hogy miután az ex-lex miatt az idej sorozás a rendes időben meg nem tartható, a sorozó bizottságok működése csak a gyámoltásra szorult férfirokonok keresetképességének megállapítására szorítkozzék.

— **Nyugdíj a megyei utkaparóknak.** Vármegyénk törvényhatósági bizottsága a f. hó 10-én tartott megyegyűlésen az 1901. évből alkotott utkaparól szabályrendeletet oly irányban

módosította, hogy a közutakon alkalmazott ihatósági utkaparók és hátrahagyott özvegyeik a közúti alap terhére nyugdíjban, illetve ellátási díjban fognak részesülni. Nyugdíjjogosultság címén az utkaparóktól semmiféle járulekot nem vonnak le.

— **Egy rendelet.** A pénzügyminiszter elrendelte, hogy 10 koronát meg nem haladó adó és illeték tartozások, illetve hátralékok telekkönyvi biztosítása mellőzendő.

— **Italmérési engedély elvonása.** Lukács László pénzügyminiszter az italmérési gyakorlat makedon adóellenfizető italmérési engedélynek bevonása dolgában a pénzügyigazgatóságokhoz legutóbbi rendeletet intézett. Ebben kimondja, hogy akik italmérési üzlet után kivett kereseti adójukat több éven át nem fizetik és akiktől ezek az adótartozások a rendes végrehajtások útján sem hajthatók be, azoktól az italmérési engedély elvonandó. A pénzügyigazgatóság ennek a végrehajtására felhívta az előjáróságokat.

Egészen ingyen

zománczozott edényt

nem kapnak sehol, de 6 főzőlábast és 6 főzőfazekat különféle nagyságban 12 drbot 1 frt 75 krért én szállíthatok. Ingyen csomagolás utánvétel mellett.

A többi tárgyak feltűnő olcsó árban.

Árjegyzéket ingyen küldök.

Kohn, gyári raktáros, Budapest, VI. Csengeri-utca 51.

Vásári zsebnaptár 1905.

Húsipari és állatforgalmi évkönyv.

az egyes napokra eső vásárok pontos jegyzékével

ingyen és bérmentve

megy minden mészáros, hentes, állatkereskedő, nyersbőrkereskedő, zsiradék és csontkereskedő czimére, aki legalább félévvel előfizet a

MÉSZÁROSOK és HENTESEK LAPJÁRA

Előfizetés félévvel 6 kor. — Kiadóhivatal: Budapest, VII., Erzsébet-körút 2.

PÁRTOLJUK A MAGYART.

Legfinomabb kivitelű igen ezélszerű villanyvilágításu

zseblámpa

csak 3 korona.

Teljes dohányzó készlet

csak 5 koronába

kerül és pedig 1 finom

u. tajtékpipa kínai

ezüst foglalattal 1 hoz-

závaló pipaszár

1 ezélszerű dohány

zaeszkó 1 gyufatartó 1

tajték szivarszopóka

1 szivartárcza 1 házi

pipa szárral együtt 1

tajték szivarkaszopóka

1 szivarvágó 1 szivar-

hamutartó 10 darab

összesen.

4 és fél kiló körülbe-

lül 50 drb. különféle

illatu finom pipere

szappan csak 5 k.

s vegyünk csakis Magyarországon

Egy nagy amerikai gyár tönkrejutása

folytán azon helyzetbe jutottam, hogy az alatt

felsorolt 40 drb. sz. amerikei ezüst áru-

kat mélyen leszállyított áron **potom 6 frt. 40**

krért szállíthatom bárkinek és pedig:

6 drb. amer. sz. ezüst asztali kés v. ang. pengével

6 „ „ „ „ evővilla egy darabból

12 „ „ „ „ ezüst kávéskanal

1 drb. amerikai szab. ezüst leves merítőkanál

1 drb. amerikai szab. ezüst tejmerítő kanál

6 drb. angol „Viktoria” pohártálcza

1 drb. remek asztali gyertyatartó.

40 drarab összesen csak **6 frt. 40** kr.-ért

ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fe-

hér fém belül is, **melyért jótállást vál-**

lalok.

Megrendelheők utánvét mellett

Neumann József-nél

Budapesten, VIII., Örömvölgy-utca 16.

Konyha-
készlet

2 darab solingeni pengéjü kés és 1 darab szeletelő villa csak

4 kor. 50 fillér.

6 darab zománczozott fazék és 6 darab lábas különböző nagyságúak csak

5 kor 90 fillér.

Egy valódi

Roskopf óra

kétévi jótállás mellett

csak 5 korona.

